

opusdei.org

40 godina od Apostolske konstitucije "Ut Sit"

Dana 28. studenoga 1982. papa Ivan Pavao II. ustanovio je Opus Dei kao osobnu prelaturu putem Apostolske konstitucije "Ut sit", koja je 19. ožujka 1983. predana blaženom Alvaru del Portillu (prvom prelatu Opusa Dei).

25.11.2023.

Papa Franjo je 2022. izmijenio članke V. i VI. "Ut Sit" motu proprio "Ad

charisma tuendum” (14. srpnja 2022.) i potvrdio bitne aspekte te Apostolske konstitucije.

Na ovu obljetnicu donosimo nekoliko odgovora mons. Fernanda Ocáriza na pitanja o Motu Propriu “Ad charisma tuendum” i naknadnoj reviziji Statuta Opusa Dei, iz nedavnih intervjuja s raznim novinarima.

.....

Znamo da je započeo rad s Dikasterijom za kler na pripremi prijedloga izmjene Statuta za slanje Svetom Ocu. Kako proživljavate ovo razdoblje?

Nastojimo slijediti odredbe Svetog Oca s iskrenom sinovskom poslušnošću i sa željom – kako nas je i sam papa Franjo podsjetio – da služimo jačanju bitnih aspekata Opusa Dei sadržanih u njegovoj karizmi. To je ono što sam izričito tražio u

nekoliko poruka upućenih članovima Opusa Dei: da budu vrlo ujedineni, u ovoj iskrenoj poslušnosti, slijedeći primjer svetog Josemarije i njegova dva neposredna nasljednika. Duh Sveti je taj koji vodi Crkvu. Stoga su to i trenuci za život u miru i spokoju.

*(Agencia Ecclesia, Portugal,
19-10-2023)*

.....

Može li se promijeniti odnos laika s Djelom? Mora li taj “specifični poziv zvanja” pronaći svoj teološki i kanonski status u Crkvi?

U Crkvi je život na prvom mjestu, a zatim norma; odnosno, da upotrijebimo riječi pape Franje, stvarnost je superiornija od ideje.

Bog je zasadio sjeme poruke u srce svetog Josemarije. Kakva je to bila poruka? To je ponovno otkrivanje

vrijednosti zvanja svakodnevnog života vjernika. Bog povjerava muškarcima i ženama božansku zadaću izgradnje svijeta (obitelji, susjedstva, posla, društvenog napretka, umjetnosti, zabave...) kao djece Božje u Isusu Kristu.

Unutar temeljnog nadahnuća, ovu je poruku trebalo navijestiti i živjeti u specifičnom duhu, uz pomoć institucije, Opusa Dei. I od početka, s vremenom sve više se razvijajući, ova je ustanova bila obitelj unutar Božjeg naroda, sastavljena od žena i muškaraca, laika i svećenika, s jedinstvom poziva, formacije i duha, s komplementarnom i nenatjecateljskom interakcijom s biskupijama i župama, a njezini laici ostaju u potpunosti vjerni svojim biskupijama i župama. Stoga ova stvarnost prethodi kanonskom okviru i razlog je postojanja Opusa Dei.

(Agencia Ecclesia, Portugal,
19-10-2023)

***Čini se da mjera [motu proprio]
razrješava specifični karakter
Djela unutar Katoličke Crkve. Je li
to točno?***

Dopustite mi da se ne slažem.
Specifičan karakter Opusa Dei leži u
karizmi ili duhu, a ne u njegovom
"pravnom okviru". U svojoj srži ima
sveopći poziv na svetost kroz rad i
obične životne stvarnosti. Papa u Ad
charisma tuendum ovu poruku
naziva "darom Duha koji je primio
sveti Josemaría", odnosno karizmom.
Ponavljam: ovo je istinski relevantan
specifični lik. Naime, ovim motu
propriom papa Franjo potvrđuje
apostolsku konstituciju Ut sit, kojom
je Ivan Pavao II. uspostavio Opus Dei

kao prelaturu; mijenja dva usputna aspekta i potvrđuje bitnu karizmu.

Ono što je karakteristično za Opus Dei je osobina tako obična kao što je posao: važnost posla kao mjesta susreta s Bogom, bilo u Silicijskoj dolini ili u predgrađu Kinshase, bilo da radiš kao operater podzemne željeznice u Madridu ili kao učitelj u školi na periferiji bilo koje metropole.

Štoviše, Opus Dei ne želi biti iznimka unutar Crkve. Njegovi zakonski prijedlozi tražili su formulu koja najbolje odgovara stvarnosti laika koji kroz poziv zvanja i uz pastoral svećenika žele nasljedovati Krista u području obitelji, posla, društvene stvarnosti itd., u okviru njihovih pojedinačnih župa. Činjenica da je do sada bila jedina osobna prelatura možda se doživljavala kao “iznimna”, ali to svakako nije. Naprotiv, mislim da bi bilo vrlo dobro imati i druge

osobne prelature koje pridonose evangelizaciji brojnih područja koja posebno trebaju kršćansko nadahnuće.

(El País Semanal, 27-8-2023)

Neki su članovi Prelature u medijima i na društvenim mrežama izrazili svoja pitanja i zabrinutosti o ovoj temi, ne uvijek – recimo to tako – mirno.

Razumijete li te ispade, pogotovo one koji govore o napadu? Bojite li se da bi neki ljudi mogli instrumentalizirati Opus Dei kako bi raspirili protivljenje pontifikatu?

Razumljivo je da se javljaju pitanja, nedoumice i zbunjenost, i zbog pojedinih tumačenja koja su objavljena sa svjetovnim tonom, kao da se radi o “stjecanju ili gubitku

moći”, nečemu što u Crkvi nema smisla.

U svom prvom pismu kao prelat napisao sam: “Dio naše misije u velikoj obitelji Božjih sinova i kćeri je povećati međusobno uvažavanje među vjernicima u Crkvi i svim vrlo raznolikim skupinama koje tamo mogu postojati.” I citirao sam rečenicu Utemeljitelja: "Glavni apostolat koji mi kršćani moramo izvršiti u svijetu, i najbolje svjedočanstvo koje možemo dati o našoj vjeri, jest pomoći u uspostavljanju klime istinskog milosrđa unutar Crkve."

S tim u vezi, prisjetio sam se prigode koju sam vidio u tadašnjem kardinalu Ratzingeru, čija je ljubav prema Crkvi i Papi, snažna i utemeljena u vjeri, nadilazila puke emocije. U delikatnom trenutku za jedinstvo Crkve, koje su neki tada ugrožavali, čuo sam ga kako iz

dubine srca govori: “Kako ne shvaćaju da su bez pape ništa!”

(*Agencia Ecclesia*, Portugal,
19-10-2023)

Neki ukidanje doživljavaju privilegijom, određenom degradacijom i gestom progresivnije Crkve prema konzervativnijem dijelu. Na to se gleda kao na stari sukob između jezuita i Opusa Dei.

Slično pitanje postavljeno je i papi Franji, koji je istaknuo da se radi o svjetovnom tumačenju, dalekom od religijskog pristupa. Mislim da prečesto postoji tendencija da se stvarnost tumači u terminima moći i polarizacije, sa grupama koje se međusobno suprotstavljaju i ne razumiju jedna drugu. No, u Crkvi bi trebala prevladati logika služenja i

suradnje. Svi veslamo u istom čamcu, otvoreni da nam se pomogne da se poboljšamo.

Što se tiče starog sukoba koji spominjete, osobno vam mogu reći da sam polaznik isusovačke škole u Madridu i vrlo sam zahvalan za obrazovanje i primjer koji sam dobio od isusovaca.

(El País Semanal, 27-8-2023)

Kako su oblikovani statuti koje ste predali Papi i kako ste radili na tom pitanju? Što će se od sada promijeniti?

U travnju smo održali Opći kongres Opusa Dei u Rimu, na kojemu je zacrtan prijedlog prilagodbi statuta, u skladu s izričitim Papinim zahtjevom, koji treba dostaviti Svetoj Stolici. Dva su nas temeljna kriterija

vodila u ovoj zadaći: vjernost karizmi svetog Josemarije i prianjanje volji koju je izrazio Sveti Otac. Kao što je Papa tražio u motu propriju, potrudili smo se jasnije izraziti karizmatsku dimenziju Opusa Dei; živi se i ostvaruje u zajedništvu s pojedinim Crkvama i s biskupima koji im predsjedaju. Međutim, odobrenje i proglašenje ovih promjena pripada Svetoj Stolici, pa ćete razumjeti zašto ne navodim dodatne detalje.

(El País Semanal, 27-8-2023)

Može li ovaj trenutak pomoći obnovi izvorne karizme koju je donio sv. Josemaría Escrivá?

Ne radi se o tome da je se povrati, jer nije izgubljena ili iskrivljena; stvar je produbljivanja i nastavka našeg nastojanja da je vjerno živimo. U tom

smislu vjerujemo da ćemo odgovoriti na poziv Svetog Oca: brinuti se za karizmu Opusa Dei kako bismo je mogli nositi u budućnost s istom svježinom s kojom nam ju je prenio sveti Josemaría. Odnosno, da se više posvetimo “zadaći širenja poziva na svetost u svijetu, kroz posvećenje rada, obitelji i društvenih obveza” (Motu proprio Ad charisma tuendum).

(*Agencia Ecclesia*, Portugal,
19-10-2023)

Kako ste protumačili promjenu odnosa prema Svetoj Stolici koju je Papa uspostavio motu proprio Ad charisma tuendum? Papa kaže da želi da se autoritet 'temelji na karizmi više nego na hijerarhijskom autoritetu.'

Karizma i hijerarhija se u Crkvi nadopunjuju; oni nisu suprotnosti, već komplementarni pojmovi.

Karizme imaju razlog zašto su u službi koju pružaju Crkvi kao cjelini. Stoga se, da bi se proširile u Crkvi i u svijetu, često prevode u institucionalne stvarnosti.

Na autoritetu Crkve je da razlikuje karizme, a Opus Dei je ovisio o autoritetu Crkve u svakom svom institucionalnom koraku. Reformom kurije papa Franjo je promicao promjene u brojnim institucijama i organizmima kako bi se potaknula dinamičnija evangelizacija. To je svrha *motu propria* koji spominjete. Stoga radimo na tome da vjerno odgovorimo na ovaj papin zahtjev, znajući, da navedem jedan primjer, da bitna stvar nije nosi li prelat prsni križ ili ne, nego da vjernici Opusa Dei i drugi mogu u potpunosti živjeti ovu karizmu unutar Crkve.

(El País Semanal, 27-8-2023)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/40-godina-od-apostolske-
konstitucije-ut-sit/](https://opusdei.org/hr-hr/article/40-godina-od-apostolske-konstitucije-ut-sit/) (4.04.2025.)